

זמירות
שבת

סדר הדלקת הנרות

לשנה

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם, אשר
קחשנו במצוותיו, וצונו לודליך נר
של שבת.

יום טוב

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם, אשר קחשנו
במצוותיו, וצונו לודליך נר של (יאשת שבת
וישב) יום טוב.

יום הפסחים

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם, אשר קחשנו
במצוותיו, וצונו לודליך נר של (יאשת שבת
וישל) יום הפסחים.

יום טוב, (חוץ מילל שביעי של פסח) ובילל החסיד כשהאשה אינה מקדשת
ב עצמה, ובערוב יום כיפור, מברכים אתרי הברכות הניצי:

ברוך אתה יי' אליהו מלך העולם, שהחינו
בקיימנו והעיננו ליום הדין.

תוכן העניינים

3	סדר הדלקת הנרות
6	ברכת הבנים
7	סדר ליל שבת
14	קיוש ליל שבת
15	זמירות ליל שבת
26	סדר תיקוני שבת
27	קיושה דבאת
29	קיוש ליום השבת
30	סדר זמירות ליום השבת
36	סדר סעודת שישיית
41	סדר למוצאי שבת
45	בקשה למוצאי שבת
46	סדר חבדלה
48	زمירות למוצאי שבת
56	סדר ברכת המזון
63	סדר שבע ברכות
64	ברכת מעין שלש

ועליה והאיש הראה פניו מיטים יסיפה להשתנות ולזוף לין;
עבאות בשלה ולשם שי בנויעי רקי ופעוט בנים לי; ומי חיים
ויבח אלקאה ותונן לפניהם אשתו ולכל' בינה ובוניה פניהם; ולחפה
למן פעה את אביהם כי איתדעה אהב וי' נער ודקמה; וכעסתה
עליה גביגים בעבור הרעפה בירער כי בשר ורפה; וכן ישלה שבה
בשנה טרי' צלחת בכתה כיון תבשלה ותבכה לא תאל; ואפר
לה אלקאה אישת נעה לסתה תבבי ולסתה לא תאכ' וילפה נער
לבדך תלא אגוי טוב לך מעדירה בנים; ותקם תעה אתני אביה
בשלחה ואורי' שתה ועל' המן שב על' הקבב עלי' בנות היל' יי'
והיא מרת נש ותחלל עלי' ובכח תבבה; ותדר נער ותאמר כי
עבאות אבדאה תראה בשני אנטה וכרכט לחיי ומורה לא-אסתה
ונתחה לא-אטקה גרע אנסים ונתמי לי' ביל' וכי מורה לא-עלה
באל羞ו ורחה כי רבקה לחתול לפנ' כי עלי' שבר אתרפה;
ונעה היא בוגרת צילקה רק שפתה נעת וקולה לא ישפיע
ושבנה עלי' ישברה; ואמר אלה' עלי' שדבתי תשברין הסרי'
את עי'ך מעה; ותונן נעה ותאמר אלה' לא ארני אשה קשות רוח אגוי
לנון וצבר לא ישתי ואשפיך את נפשך לפנ' כי אליתן את-אסתה
לפני בתבל'ן בטורב שלי' וגבוי דברתי שדקה; וכן עלי'
ואמר לכי רשותם פאדי יטודא' ותון את ישקה; וא' אשר שעלה
מנומו; והאמר פגיעה שפתחה מן בעיה ותלה הדשה לדרכה
ישאכ' ווניה דרא'ך דה ערד; ישבמו בברך ושענחו לפנ' יי' ונישבו
וניכאו אל-ביהם הרמה' וונע אלקאה את-זשה אשתו וויבקה יי'; ומי
לתקפות היטים ותדר תעה ותלך בון ותקרא את-ישמו שמואל כי פין
שאלהתו; וויל' האיש אלקאה וקל'ביו לובם לוי' את-זיבח היטים
את-עינרו; ותעה לא עלה' ביאמיה לא-ישראל עד גמל הנער
ותבאותי ונראה את-יבני כי ושב שם עד-יעם; ואמר לה אלקאה
אישה פשי' חטוב בעינך שבי שר-גטך אויך יקם כי א-תאכ'ו
ותשב האשה ומינך את-זנה עיר-טלה אורה; ותעלוח עמה פאשר

ידוי רצון מלפניך כי אל-הינו ואלהי אבותינו;
шибנה בית הפלך במרתה בימינו. ומן
תלקנו בחרחה; ושם נערדה ביראה בימי עולם
וכשנים קדמוניות; וערבה לוי' מנהת יהורה
וירושלים. בימי עולם וכשנים קדמוניות;

תפלה לאשה אחר הדלקת הנורו:

ידוי רצון מלפניך כי אל-הינו ואלהי אבותינו, שהחונן אותו
קצת איש ואות בני ואת אב' ואת אמי' ואות כל
קרובי, ותונן לנו לילך ישראל חמים טובים וארבים,
ותזכרנו בזכרן טקה וברכה, ותפקדנו בפקחת יושבת
וירחמים ותברכנו ברוכות גדורות, ותשנ'ים פתניה, ותשנ'ן
שכינוך בינוין, ובני לנדל' בנין ובנ' בנים הרים
ובונים, אותבי יי', יראי אל-הים, אמי' אמת, גרע קדש
ב' דבוקים ומארירים את-העולם בחרחה ובכשדים טובים
ובכל מלאכת עבדות הפורא, אנא שמע את-תחני פניהם
האות, בוכות שרה ורבקה ורחל ולאה אמותינו, והאר
ברט של'א יכבה לוי' עולם ועד והאר פניך ונישעה, אמן,

תפילת הנה

לובא בקצ'ור שלון ערוך ס' ע' ס' ב' סגולה לבנים ולגוזל כל שठאמר האשת
לאור הדלקת הנורו או ההפיטה של יום א' רדיה (שמואל א פרק ב')
ידוי איש אדר מירנ'קיטים צופים מהר אפרים ושםו אלקאה
בן-ירחים ביראי'יה בירוח'ז ביצוף אפרתי, ולו שני נשים
שם אהת תעה ושם השניות פניהם יורי' לפניהם לילדים ולחניהם אין' לילדים;

סדר ליל שבת

כשיבא מבית הכנסת לביתו יאמור זה:

**שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ הַשָּׁרֶת
מֶלֶךְ עַלְיוֹן מֶלֶךְ
מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: נָפָךְ**

**בְּזָאתָם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ הַשָּׁלֹום
מֶלֶךְ עַלְיוֹן מֶלֶךְ
מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: נָפָךְ**

**בְּרָכָתְךָ לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ הַשָּׁלֹום
מֶלֶךְ עַלְיוֹן מֶלֶךְ
מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: נָפָךְ**

**צַאֲתָכֶם לְשָׁלוֹם מֶלֶךְ הַשָּׁלֹום
מֶלֶךְ עַלְיוֹן מֶלֶךְ
מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: נָפָךְ**

גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמה ונבלין ווקבאו בותחים אלו
והנער נער: ושהמו אתדרדר ויבוא את הצעיר אל עלי: והאפר כי
ארדי כי נשק אין האשה הצעיר עפכה בוה להרפל אליהם:
אל-הנער היה ההפלה והוא נ' ל' את ישאתי אשר שאותי טענו:
ונם אנקו השआתודה לוי כל-לעיטים אשר היה דוא' שאלו לוי ווישחו
שם לוי: והרפל הנער והאטראר עלי רבי כי רטה קרני כי רחוב פ'
על-איובי כי שפהתו בלשונך: איזקוש ב' כיראן בתק וואן צור
באלתונו: אל-תרבו תרבו נבזה נבזה יצא שתק טפיקים כי אל
דעתו ז' ולו און נתבע עליות: קשת נברים חפים ונבלים אוור
חיל: שבעים בילום נשברו ורבעים תלוי פריקרת לירה שבעה
וירבת בנימ אטלהה: ז' טמיות ומיה טודר שאול וויל: ז' מורי
וכמישר משפט א' ימורותם: פיקס מעדר דל מאשפר דים אבון
להרשות עטנרבאים וכפאת בבוד ניחום כי ז' מאן ארין דיש
עליהם תбел: ז' גלי כסדי יהודים ישבו ורבעים נזון יהונ בדלא
בקב' יגראיאש: ז' יתוו טריין מיטה נזון יהונ בדלא
זרן אפסיאן ווילען מלטס גוטס צון פשורה:

ברכת הבניים

מנוג ישראלי לברך את הילודים בלבד שבחבאים מבית הכנסת
לנוקבה | לזכר

**ישמך אלחים
כאפרום וכמנשה:**

**יברָכְךָ יְיָ יִשְׁפַּרְךָ יָאָרָךָ פָּנֵיכֶם אֱלֹהִים וְיִהְנֶןָּה יְשָׁא
בְּפָנֵיכֶם אֱלֹהִים וְיִשְׁמֶן לְךָ שָׁלוֹם:**